

Lovforslag nr. L 190. Fremsat den 29. marts 2006 af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat

(Omlægning og forenklinger i indkomstskattereglerne som led i udmøntning af aftalen om en kommunal finansieringsreform)

§ 1

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 199 af 24. marts 2003, som ændret ved § 6 i lov nr. 1386 af 20. december 2004, lov nr. 1430 af 22. december 2004, § 22 i lov nr. 386 af 27. maj 2005, § 6 i lov nr. 425 af 6. juni 2005, § 100 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 8 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og § 4 i lov nr. 549 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (Kildeskat)« til: »kildeskatteloven«.

2. I § 1, stk. 2, ændres »loven om opkrævning af indkomstskat for personer m.v.« til: »kildeskatteloven«.

3. § 1, stk. 3, ophæves.

4. I § 2, stk. 1, 1. pkt., § 2, stk. 2, 1. pkt., § 2, stk. 6, 1. pkt., § 2, stk. 6, 2. pkt., § 2, stk. 7, 1. pkt., og § 3, 1. pkt., udgår: »og kommunal ejendomsværdiskat«.

5. § 2, stk. 3, 4. pkt., affattes således:

»Opnås der ikke enighed mellem kommunerne eller med skatteyderen om, hvilken kommune der skal anses for skattekommune, afgøres spørgsmålet af told- og skatteforvaltningen.«.

6. I § 2, stk. 4, 1. pkt., ændres »lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskat)« til: »kildeskatteloven«.

7. Overalt i loven ændres »kirkelige afgifter« til: »kirkeskat«.

8. § 3, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

9. § 6 affattes således:

»§ 6. Kommunal indkomstskat svares med en udskrivningsprocent, der fastsættes af kommunalbestyrelsen for det pågældende kalenderår, og som skal angive forholdet mellem på den ene side de beløb, der skal udskrives som kommunal indkomstskat, og på den anden side kommunens skønnede udskrivningsgrundlag, som udmeldt af indenrigs- og sundhedsministeren. Fremkommer der ved beregningen af udskrivningsprocenten flere decimaler, forhøjes den første med 1, og de øvrige bortkastes.«

10. §§ 6 a og 7 a ophæves.

11. § 7 affattes således:

»§ 7. Kommunalbestyrelsen anvender ved budgetteringen det af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldte skøn over udskrivningsgrundlag. Til opgørelse af kirkeskat anvender kommunalbestyrelsen et af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldt skøn over udskrivningsgrundlag vedrørende kirkeskat.

Stk. 2. De af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldte skøn over udskrivningsgrundlag fastsættes ud fra en opgørelse af kommunens udskrivningsgrundlag henholdsvis udskrivningsgrundlag vedrørende kirkeskat for året 2 år forud for beregningsåret reguleret med en fremskrivningsprocent for udviklingen i det kommunale udskrivningsgrundlag.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om fremskrivningsgrundlaget for kommunernes udskrivningsgrundlag og udskrivningsgrundlag vedrørende kirkeskat

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren giver meddelelse om de udmeldte skøn over udskrivningsgrundlag senest den 1. juli i året forud for det indkomstår, de vedrører.

Stk. 5. Fremskrivningsprocenten for kommunernes udskrivningsgrundlag fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Stk. 6. For kommunerne foretages afregning af kommunal indkomstskat og kirkeskat efter §§ 15 og 16.«

12. § 9 affattes således:

»§ 9. Udligningsbeløb, som Danmark modtager fra Sverige efter artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skatsspørgsmål af 29. oktober 2003, for fysiske personer, der er hjemmehørende i Danmark, og som erhverver indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold i Sverige, skal tilfalde den skattepligtiges skattekommune.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren de nærmere regler for statskassens afregning med kommunerne af de dem i henhold til nærværende paragraf tilkommende beløb.«

13. § 11 affattes således:

»§ 11. Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles, medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale, den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m.v. mellem kommunerne i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.

Stk. 2. Dersom den i § 11, stk. 1, nævnte fordelingsregel ikke er anvendelig, og der ikke mellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter Fordelingsnævnet, jf. § 12 a, efter hvilke forhold fordelingen skal ske.

Stk. 3. Beløb på mindre end 3.000 kr., der efter stk. 1 og 2 tilkommer en kommune som andel af den kommunale andel af indkomstskatten efter § 10, stk. 2, afregnes dog ikke. Sådanne beløb tilfalder ubeskåret den kommune, der er nævnt i § 12, stk. 1. Beløbet reguleres efter personskat-

telovens § 20, dog således, at det regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 1.000.

Stk. 4. Staten udbetaler i et budgetår til den enkelte kommune den kommunale andel af skat af aktieselskaber m.v. efter selskabsskatteloven og af fonde efter fondsbeskatningsloven vedrørende indkomståret tre år før budgetåret samt reguleringer vedrørende tidligere indkomstår.

Stk. 5. Det i stk. 4 nævnte beløb afregnes med en tolvtedel i hver måned i budgetåret.«

14. Overalt i loven ændres »de kirkelige afgifter« til: »kirkeskat«.

15. I § 14 ændres »loven om opkrævning af indkomstskat for personer m.v.« til: »kildeskatteloven«.

16. § 15 affattes således:

»§ 15. Staten udbetaler til den enkelte kommune ved begyndelsen af hver måned et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og kirkeskat. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen vedtagne årsbudget udgøres indtægt ved indkomstskat og kirkeskat af personer.«

17. § 16 affattes således:

»§ 16. For hver kommune foretages en opgørelse af de kommunale indkomstskatter pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Efterreguleringsbeløbet for kommunal indkomstskat opgøres som de kommunale indkomstskatter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse eller af andre grunde, dog ikke uerholdelighed, er ført i tilgang eller til afgang fratrukket summen af de månedlige beløb for kommuneskat, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår. Eventuel afregning af efterreguleringsbeløb sker i overensstemmelse med § 24 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Stk. 2. For hver kommune foretages en opgørelse af kirkeskatten pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Efterreguleringsbeløbet for kirkeskat opgøres som kirkeskatten, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse eller af andre grunde, dog ikke uerholdelighed, er ført i til-

gang eller til afgang fratrukket summen af de månedlige beløb for kirkeskat, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår. Hvis summen af en kommunes efterreguleringsbeløb er positivt, afregnes efterreguleringsbeløbene med kommunen. Hvis summen af en kommunes efterreguleringsbeløb er negativt, afregnes efterreguleringsbeløbene ikke med kommunen. Eventuel afregning af efterreguleringsbeløb sker med en tredjedel hver den 1. i månederne januar, februar og marts i året 3 år efter kalenderåret.

Stk. 3. Staten afregner som led i afregningen efter § 15 og nærværende bestemmelse over for kommunen en andel af virksomhedsskatten efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkeskat af den del af virksomhedernes overskud, hvoraf der skal betales virksomhedsskat. Dette gælder, uanset om virksomhedsskatteprocenten er lavere end udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkeskat. Ved afregningen af slutskatten skal kommunen betale staten et beløb, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkeskat af beregningsgrundlaget for den virksomhedsskat, der efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, og § 13, stk. 1, fradrages i de skattepligtiges slutskatter. 1. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse på konjunkturudligningsskat efter virksomhedsskattelovens § 22 b og indkomstudligning efter virksomhedsskattelovens § 22 d. Reglerne i 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse på beløb, der anses for indbetalt acontoskat efter afskrivningslovens § 40 C, stk. 7-9.«

18. §§ 16 a og 16 b ophæves.

19. I § 17 udgår: », kommunal ejendomsværdiskat«.

20. § 17 a ophæves.

21. § 17 d ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. §§ 6 og 7 i lov om kommunal indkomstskat, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9 og 11, finder anvendelse fra dagen efter offentliggørelse i Lovtidende.

Stk. 3. § 11, stk. 1-3, i lov om kommunal indkomstskat, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, finder anvendelse fra og med fordelingen af kommunale andele af selskabsskatter der afregnes til kommunerne i 2008.

§ 3

Stk. 1. For skatteåret 2007 reguleres fastsættelse af udskrivningsprocenten efter § 1 i lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007.

Stk. 2. Fremkommer der ved beregning af udskrivningsprocenten for 2008 flere decimaler, forhøjes den første, hvis anden decimal er 5 eller mere, hvorimod anden decimal bortkastes, hvis den er 4 eller mindre.

Stk. 3. Kommunale andele af afgifter af pensionsordninger m.v. indbetalt før den 1. januar 2007, afregnes til staten.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Lovforslaget indgår i udmøntningen af en aftale af 27. februar 2006 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform.

Med aftalen foreslås indført et nyt finansieringssystem for kommunerne, som er tilpasset kommunernes situation efter kommunalreformen. Det nye finansieringssystem har til hensigt at give de nye kommuner i alle dele af landet mere lige muligheder for ved rimelig beskatning at tilvejebringe et serviceniveau, der imødekommer borgernes behov.

Aftalen om en kommunal finansieringsreform omfatter følgende hovedpunkter:

- En reform af tilskuds- og udligningssystemet
- Omlægning af skatter
- Forskellige forenklinger og tilpasninger i skatte- og tilskudslovgivningen
- Overgangsordninger.

Lovforslaget indebærer konsekvensændringer af den gældende lov om kommunal indkomstskat, som led i udmøntningen af den del af aftalen, der vedrører amtskommunernes nedlæggelse og ophævelse af den amtskommunale indkomstbeskatning.

Loven tilpasses til det forhold, at amtskommunerne nedlægges og der ikke længere udskrives amtskommunal indkomstskat, ligesom reglerne for fordeling af kommunale andele af selskabsskatter forenkles, således at fordeling fremover skal ske ved benyttelse af lønningssystemet.

I aftalen af 27. februar 2006 mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform indgår forskellige forenklinger i afregningen af indkomstskat. Lovforslaget udmønter den del af aftalen, der vedrører budgetteringen af indkomstskattegrundlaget og efterreguleringer af indkomstskat samt sondringen mellem selvangiven og lignet indkomst. Lovforslaget udmønter endvidere den del af aftalen, hvorefter den kommunale andel af

skat af aktieindkomst og ejendomsværdiskat overgår til staten.

2. Gældende ret

Lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 199 af 24. marts 2003 med senere ændringer, danner grundlag for kommunernes påligning af indkomstskat og fastsætter, at pligt til at svare kommunal indkomstskat påhviler enhver, der er indkomstskattepligtig til staten efter bestemmelser i kildeskatteloven.

2.1. Budgettering af indkomstskattegrundlaget og efterreguleringer

Kommunerne kan efter de gældende regler vælge mellem to forskellige budgetmetoder på skatte- og udligningssiden. Det er frit for den enkelte kommune, hvilken metode kommunen vil vælge det enkelte år. Der kan vælges imellem:

- Selvbudgettering, det vil sige, hvor kommunen selv budgetterer såvel skattegrundlaget som andel af statstilskud, udligning af beskatningsgrundlag m.m. for tilskudsåret.
- Statsgaranti, det vil sige, hvor kommunen ved budgetlægningen vælger at lægge et statsgaranteret udskrivningsgrundlag og en statsgaranteret ejendomsværdiskat til grund for skatteudskrivningen. For de kommuner, der vælger statsgaranti, vil der som hovedregel ikke ske efterreguleringer af skat, tilskud og udligning, idet eventuelle efterfølgende reguleringer betales af eller tilfalder staten. Alle kommuner er dog omfattet af midtvejsregulering af tilskud og efterreguleringen vedrørende tidligere år.

Statsgarantien indebærer alt i alt et tilbud om fuld statsgaranti på de kommunale finansieringsposter, som afhænger af den enkelte kommunes udskrivningsgrundlag og ejendomsværdiskat.

Det garanterede grundlag er baseret på en fremregning af den enkelte kommunes indkomstgrundlag tre år før budgetåret.

Tilbuddet om statsgarantien blev indført med virkning fra 1996.

Statsgarantiordningen indebærer, at kommunerne og amtskommunerne allerede pr. 1. juli i året før budgetåret har mulighed for at opnå fuldt kendskab til og sikkerhed for størrelsen af udskrivningsgrundlaget og de dele af udligningen, hvor udskrivningsgrundlaget indgår, for det kommende budgetår.

Det garanterede grundlag er knyttet til den faktiske indkomstudvikling i kommunen, idet udskrivningsgrundlaget baseres på en fremregning af kommunens eget, faktiske indkomstgrundlag. Kommunen har således fortsat en interesse i indkomstudviklingen, herunder erhvervsudviklingen i kommunen.

Kommunens eget, faktiske indkomstgrundlag fremskrives til garantigrundlaget med en af staten fastsat fælles fremskrivningsprocent. Dette indebærer, at der kan være en tilskyndelse for kommuner, der forventer at have en indkomstudvikling under landsgennemsnittet, til at vælge garantiordningen, mens omvendt kommuner, der forventer at have en indkomstudvikling over landsgennemsnittet, fravælger garantiordningen.

Den 1. juli i året før budgetåret udmeldes det statsgaranterede udskrivningsgrundlag og den statsgaranterede ejendomsværdiskat samt den statsgaranterede udligning. Kommunerne træffer herefter i oktober måned i forbindelse med budgetvedtagelsen afgørelse om valget mellem statsgaranti og selvbudgettering. Den enkelte kommune skal i den forbindelse tage stilling til en række parametre, der fastlægges af staten i selvbudgetteringssystemet, herunder skøn for folketal, lands- og hovedstadsgennemsnit, overudligningsbeløb m.m. For de kommuner, der selvbudgetterer, foretages der efterfølgende en slutafregning af skat og en endelig opgørelse af tilskud og udligning på basis af det faktiske beskatningsgrundlag for såvel kommunen som hele landet.

Efter de gældende regler foretages endvidere enten en positiv eller en negativ efterregulering for de kommuner, der har valgt at selvbudgettere samt efterfølgende efterreguleringer for alle kommuner for indkomstår op til 14 år tilbage i tiden.

2.2. Selvangiven og lignet indkomst

Efter de gældende regler sondres mellem selvangiven og lignet indkomst, således at udligningen alene sker på grundlag af den selvangivne indkomst.

Ved at holde ligningsprovenuet uden for den kommunale udligning, sikrer sondringen, at det statsgaranterede udskrivningsgrundlag ikke har fjernet ligningsincitamentet for kommunerne.

2.3. Den kommunale andel af ejendomsværdiskat, skat af aktieindkomst og pensionsafgifter

Ejendomsværdiskatten tilfalder efter gældende regler kommune og amtskommune i forholdet 2/3 henholdsvis 1/3, og staten afregner efter reglerne i lov om kommunal indkomstskat og lov om amtskommunal indkomstskat ejendomsværdiskatten til den enkelte kommune og amtskommune.

Staten afregner endvidere efter reglerne i den kommunale indkomstskattelovs § 16 b, stk. 5, en andel af aktieskatten over for kommuner og amtskommunerne.

Efter den kommunale indkomstskattelovs § 17 a afregner staten endelig den kommunale andel af afgifter til pensionsordninger m.v., hvoraf kommunerne modtager en andel i henhold til lov om beskatningen af pensionsordninger m.v.

2.4 Begrænset skattepligt

Personer, der er begrænset skattepligtige, skal efter den gældende lov svare kommunal indkomstskat af samme indkomst, hvoraf der svares indkomstskat til staten. Provenuet af de begrænset skattepligtiges indkomster tilfalder den kommune, der skal foretage slutligningen for de pågældende personer.

2.5 Fordeling af kommunale andele af selskabsskatter

For så vidt angår selskaber, foreninger og fonde m.v., svarer disse indkomstskat i henhold til selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven. Hovedreglen er, at den kommunale andel af selskabsskatterne tilfalder hjemstedskommunen.

Ansens virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles andelen af indkomstskatten mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse. Hvis en del af nettoindtægten hidrører fra virksomhed i udlandet, anses denne del at falde i de berettigede kommuner i samme forhold som den del af nettoindtægten, der hidrører fra virksomhed her i landet.

Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer. Nettoindtægten for banker og sparekasser fordeles i alle tilfælde mellem de berettigede kommuner efter lønningsreglen, medmindre kommunerne træffer anden aftale. Vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hen-

syn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten.

Såfremt ingen af de nævnte fordelingsregler er anvendelige, og der ikke mellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter Fordelingsnævnet i hvilket forhold nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte kommuner.

3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget udmøntes elementer i aftalen af 27. februar 2006 mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform.

Lovforslaget indebærer endvidere konsekvensændringer af den gældende lov, som følge af nedlæggelsen af amtskommunerne og ophævelse af den amtskommunale indkomstbeskatning.

3.1 Et forenklet system for budgettering af indkomstskattegrundlaget

Det foreslås at foretage en forenkling af reglerne om kommunernes budgettering af deres indkomstskattegrundlag. Disse regler har betydning for både afregningen af kommuneskatten og for udligningsberegningen.

Den nuværende ordning med valg mellem to budgetteringsmetoder har været udsat for kritik, fordi det i forbindelse med valget mellem de to metoder kan være vanskeligt at forudsige, hvilken metode, der vil være gunstigst for kommunen.

Det foreslås derfor at ændre systemet, således at ingen kommuner længere behøver at foretage en vanskelig vurdering på forhånd af, om deres skattegrundlag vil vokse mere eller mindre end landsgennemsnittet. I stedet foreslås en ordning, så at alle kommuner forskudsbudgetterer på samme grundlag (samme vækstprocent), men sådan at alle kommuner, der baseret på det faktiske skattegrundlag ville få et nettoprovenu efter udligning, der overstiger forskudsafregningen, vil få udbetalt det overskydende provenu. For lavvækstkommuner vil der imidlertid fortsat som i dag være en garanti, sådan at de kan beholde det forskudsbudgetterede provenu uden efterregulering.

3.2 Efterreguleringer

Efterreguleringen af indkomstskat og udligning til vækstkommunerne vil blive foretaget på grundlag af en opgørelse 1. maj i året to år efter indkomståret svarende til den nuværende opgørelsesdato for efterreguleringer.

I forlængelse af ændringen af budgetteringen af indkomstskattegrundlaget foreslås det at afskaffe alle efterreguleringerne af indkomstskatten fra tidligere år. Efter gældende regler foretages efterreguleringer for indkomstår op til 14 år tilbage i tiden. Afskaffelsen af disse efterreguleringer skal endvidere ses i lyset af, at efterreguleringerne – ligesom restancereglerne, der også foreslås afskaffet – navnlig har været begrundet i ligningsopgavens placering hos kommunerne.

3.3 Ophævelse af sondring mellem selvangiven og lignet indkomst

I forbindelse med udligningsreformen i 1996 blev der for at understøtte kommunernes ligningsincitament indført en ordning med sondring mellem selvangiven og lignet indkomst, således at udligningen alene skete på grundlag af den selvangivne indkomst. Denne sondring medvirker til en komplicering af systemet, og det foreslås derfor i tilknytning til, at ligningsopgaven er flyttet til staten, at der fremover udlignes på den lignede indkomst.

3.4 Ejendomsværdiskat, skat af aktieindkomst og pensionsafgifter overgår til staten

I forlængelse af aftalen af 27. februar mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform foreslås det, at den kommunale og amtskommunale andel af ejendomsværdiskatten, skat af aktieindkomst og pensionsafgifter overgår til staten. Kommunerne vil i den forbindelse blive kompenseret over bloktilskuddet. Hermed vil der blive sikret en mere ligelig fordeling mellem kommunerne.

De nødvendige ændringer i pensionsbeskatningsloven og ejendomsværdiskatteloven er foreslået i skatteministerens samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skatte love (Indførelse af et sundhedsbidrag, ændringer som følge af den kommunale finansieringsreform, m.v.).

3.5 Begrænset skattepligt

Begrænset skattepligtige personer har ikke fast bopæl i Danmark og er kun skattepligtige til Danmark af indkomst fra kilder her i landet.

Begrænset skattepligtige betaler indkomstskat efter de almindelige regler. Dog svares kommunal indkomstskat med en landsgennemsnitlig skattesats, som udgør den gennemsnitlige kommunale og amtskommunale skatteprocent nedrundet til nærmeste hele procent. For 2006 udgør procenten 32.

Fra 2007 skal de begrænset skattepligtige med uændrede regler betale kommuneskat med en landsgen-

nemsnitlig kommuneskatteprocent nedrundet til nærmeste hele procent. Hertil kommer ligesom hidtil de statslige indkomstskatter samt det nye sundhedsbidrag.

Efter gældende regler tilfalder det kommunale skatteprovenu af de begrænset skattepligtige den kommune, hvor vedkommende sidst boede i Danmark.

Da der kun er en meget begrænset og usystematisk sammenhæng mellem indtægter og udgifter fra de begrænset skattepligtige foreslås som led i udmøntningen af aftalen om en kommunal finansieringsreform, at reglerne om opkrævning af indkomstskat for personer, der er begrænset skattepligtige, ophæves, således at det fulde provenu af de begrænset skattepligtiges indkomster tilfalder staten.

I artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003 (Øresundsaf-talen) er det aftalt, at Sverige skal betale et udligningsbeløb til Danmark svarende til den gennemsnitlige kommuneskat, som opkræves for primær kommunernes regning af lønindkomst for disse personer, hvis lønindkomsten mindst udgør et beløb svarende til 150.000 danske kr. for et skatteår. Provenuudvekslingsordningen er gensidig, dvs. at Danmark i den modsatte situation skal betale et udligningsbeløb til Sverige for personer, der bor i Sverige, og arbejder i Danmark, og som har en lønindkomst, som Danmark kan beskatte, på mindst 150.000 kr. i et skatteår. Efter gældende regler tilfalder udligningsbeløbet fra Sverige den skattepligtiges bopælskommune. Det foreslås, at denne bestemmelse videreføres.

I det af skatteministeren samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove (indførelse af et sundhedsbidrag, ændringer som led i den kommunale finansieringsreform, m.v.) er det foreslået, at begrænset skattepligtige skal betale en skat svarende til kommunal indkomstskat.

3.6 Fordeling af selskabsskat

Det foreslås, at reglerne om fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter forenkles. Det foreslås således, at andelen fordeles i forhold til summen af de lønninger, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer. Denne fordelingsmetode benævnes lønningsreglen.

Med denne forenkling af metoden for fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter skabes der ligeledes grundlag for eventuelt senere at overveje, om der kan ske mekanisk fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter.

3.7 Kirkeskat

Efter ønske fra Kirkeministeriet ændres udtrykket »kirkelige afgifter« som hidtil har været anvendt i loven som betegnelsen for kirkeskatten, som folkekirkens medlemmer pålignes i henhold til § 18 i lov om folkekirkens økonomi til det i dag almindeligt benyttede: »kirkeskat«. Som en konsekvens heraf foreslås udtrykket »kirkelige afgifter« og »de kirkelige afgifter« i §§ 2, stk. 4-5; § 7 og §§ 14-17 i loven ændret til »kirkeskat«. Sigtet med denne ændring er en ren sproglig modernisering.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

4.1 Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1.1 Et forenklet system for budgettering af indkomstskattegrundlaget

For de kommuner, som med det gældende system har valgt én af de to budgetteringsmetoder, som senere viser sig ikke at have været det mest gunstige valg for kommunen, indebærer forslaget en gevinst, idet kommunerne som minimum vil modtage et provenu på basis af et skattegrundlag fremregnet med den landsgennemsnitlige vækst eller et provenu på basis af det faktiske skattegrundlag, hvis kommunen har en vækst over landsgennemsnittet.

Omvendt vil der være en likviditetsmæssig forskydning for de kommuner, som med fordel ville have selvbudgetteret efter de gældende regler, hvor det budgetterede skattegrundlag viser sig at svare til det faktiske skattegrundlag, idet efterreguleringen af indkomstskat og udligning til vækstkommuner vil blive afregnet i året 3 år efter indkomståret. Der vil, jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, blive truffet foranstaltninger til at imødegå likviditetsproblemet herved.

4.1.2 Efterreguleringer fra tidligere år

Afskaffelsen af efterreguleringerne fra tidligere år skal ses i sammenhæng med, at efterreguleringer – ligesom restancereglerne som også foreslås afskaffet – navnlig har været begrundet i ligningsopgavens placering i kommunerne.

Afskaffelsen af efterreguleringerne fra tidligere år vil have en positiv effekt for de kommuner, der ville have fået negative reguleringer af skat og omvendt en negativ effekt for de kommuner, der ville have fået positive reguleringer af skat, som dog modereres, idet

reguleringer er undergivet udligning. Samlet vurderes afskaffelsen af disse efterreguleringer kun at medføre en mindre omfordeling.

4.1.3 Ophævelse af sondring mellem selvangiven og lignet indkomst

Forslaget om ophævelsen af sondringen mellem selvangiven og lignet indkomst vurderes at give anledning til en mindre omfordeling mellem kommunerne i det omfang forskellene i skattegrundlag er større baseret på den lignede indkomst i forhold til skattegrundlaget baseret på selvangiven indkomst.

Ejendomsværdiskat, skat af aktieindkomst og pensionsafgifter tilfalder fremover staten

Forslaget om, at ejendomsværdiskatten, skat af aktieindkomst og pensionsafgifter fremover tilfalder staten kompenseres kommunerne for over bloktilskuddet.

Forslaget sigter på at sikre en mere ligelig fordeling mellem kommunerne og vurderes at give anledning til en større omfordeling mellem kommunerne.

Ophævelsen af den kommunale andel af aktieindkomstskatten medfører et provenutab for folkekirken på ca. 75 mio. kr. årligt, mens staten får et tilsvarende merprovenu. Dette skyldes, at udskrivningsgrundlaget for kirkeskatten med lovforslaget umiddelbart reduceres som følge af at aktieindkomstskatten bliver en rent statslig skat. Konsekvenserne heraf skal neutraliseres, og der vil blive udarbejdet en konkret model herfor.

4.1.4 Begrænset skattepligt

Forslaget om, at det fulde provenu af de begrænsede skattepligtiges indkomster tilfalder staten kompenseres kommunerne for over bloktilskuddet.

Forslaget indebærer, at den manglende systematiske sammenhæng mellem indtægter og udgifter fra de begrænset skattepligtige fjernes, hvilket vurderes at medføre en meget begrænset omfordeling mellem kommunerne.

Virkningerne af de ovenfor nævnte forslag er indregnet i byrdefordelingsberegningerne, der fremgår af det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

4.1.5 Fordeling af selskabsskat

Forslaget om forenkling af reglerne om fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter vurderes at

give de kommuner, der har selskaber beliggende, en vis administrativ lettelse.

Forenklingen af fordelingsmetoden kan dog indebære en vis omfordeling mellem kommunerne. Det er ikke muligt at belyse virkningen heraf, men det må antages, at der vil være tale om forholdsvis begrænsede virkninger set i lyset af, at der samtidig indføres en udligning af det kommunale provenu af selskabsskat.

4.1.6 Øvrigt

Skatteministeriet skønner at få engangsudgifter på i alt ca. 10 mio. kr. til edb-tilretning ved gennemførelse af nærværende lovforslag og forslag til lov om fordeling af skatenedslaget mellem staten og kommunerne som følge af personskattelovens skatteeft, forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og forslag til lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007.

4.2 Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen erhvervsmæssige konsekvenser

4.3 Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne. Det foreliggende lovforslag skal ses i sammenhæng med skatteministerens samtidig hermed fremsatte lovforslag om et sundhedsbidrag. Indførelsen af et sundhedsbidrag, og ændringerne i udligningssystemet kan indebære forskydninger i skattesatserne for den enkelte borger. Forslag til lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007 sikrer dog, at skatterne under ét ikke stiger, og at skatterne holdes i ro i overgangsåret.

4.4 Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

4.5 Forholdet til EU-retten.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter

5. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt i høring hos Kommunernes Landsforening (KL) og Amtsrådsforeningen (ARF).

Vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Forslaget er neutralt i forholdet mellem staten og den kommunale sektor. Forslaget om overførsel af skatter til staten medfører en større omfordeling mellem kommunerne. Øvrige forslag medfører alene en mindre omfordeling mellem kommunerne. Ophævelsen af den kommunale andel af aktieindkomstkatten medfører et provenutab for folkekirken på ca. 75 mio. kr. årligt, mens staten får et tilsvarende merprovenu.	Forslaget er neutralt i forholdet mellem staten og den kommunale sektor. Forslaget om overførsel af skatter til staten medfører en større omfordeling mellem kommunerne. Øvrige forslag medfører alene en mindre omfordeling mellem kommunerne. Ophævelsen af den kommunale andel af aktieindkomstkatten medfører umiddelbart et provenutab for folkekirken på ca. 75 mio. kr. årligt. Der udarbejdes en model for kompensation heraf. Skatteministeriet skønner at få engangsudgifter på i alt ca. 10 mio. kr. til edb-tilretninger i relation til dette og andre af lovforslagene, der udmønter den kommunale finansieringsreform.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Forslaget om en forenkling af regler for viderefordeling af selskabsskatten medfører en vis administrativ lettelse i de berørte kommuner.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 2, 6 og 15

Som led i aftalen af 27. februar 2006 mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform er det aftalt, at provenuet fra ejendomsværdiskatten ikke længere skal fordeles til kommunerne men, at det fra 2007 skal tilfalde staten.

Det betyder, at kildeskattelovens officielle titel skal ændres. Kildeskattelovens officielle titel er i dag »Lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og

amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskatt)«. I skatteministerens samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v. (Konsekvensændringer som følge af sundhedsbidraget og kommunalreformen) er det foreslået, at titlen ændres til: »kildeskatteloven«.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er af teknisk karakter. Det findes ikke længere nødvendigt at henvise til, at ejendomsværdiskat skal betales efter ejendomsværdiskatteloven.

Til nr. 4

Som led i aftalen af 27. februar 2006 mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform er det aftalt, at provenuet fra ejendomsværdiskatten ikke længere skal fordeles til kommunerne men, at det fra 2007 skal tilfalde staten. Den foreslåede ændring er en konsekvens heraf.

Til nr. 5

Det foreslås, at den kompetence amtsrådene efter den gældende lov har til at afgøre sager, hvor der ikke er enighed mellem kommunerne om, hvilken kommune der skal anses for skattekommune, overføres til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningens afgørelser kan påklages til Landskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 11.

Til nr. 7 og 14

Overalt i loven foreslås »kirkelige afgifter« ændret til: »kirkeskat«. Ændringen er en ren sproglig modernisering.

Til nr. 8

Det foreslås at ophæve § 3, stk. 2, 3. pkt. Baggrunden herfor er, at lovforslaget tilsigter at ligestille København, Frederiksberg og Bornholms Kommuner på skatteområdet med de øvrige kommuner i landet, som følge af, at de pågældende kommuner som konsekvens af kommunalreformen pr. 1. januar 2007 kun skal varetage kommunale opgaver.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring af den gældende lovs § 6 er blot en sproglig forenkling af bestemmelsen.

For skatteåret 2007 reguleres fastsættelse af skattesatser efter det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007.

Endvidere er der i overgangsbestemmelsen i nærværende lovforslags § 3, stk. 2, fastsat særlige regler om afrunding ved fastsættelsen af udskrivningsprocenten for 2008.

Til nr. 10

Det foreslås at ophæve den gældende lovs §§ 6 a og 7 a. Bestemmelserne vedrører udskrivningsprocenter og udskrivningsgrundlag for 2006, og har ingen relevans pr. 1. januar 2007, hvor nærværende lovforslag foreslås sat i kraft. Ophævelsen er en konsekvens heraf.

Til nr. 11

Med henblik på en forenkling af kommunernes budgettering af indkomstskattegrundlaget og med henblik på at fjerne risikoen for tab for den enkelte kommune ved fejlskøn foreslås, at der etableres ét system for budgettering af indkomstskattegrundlaget, hvor alle kommuner budgetterer på grundlag af en statslig forskudsbudgettering af skattegrundlag fastsat ved en fremregning af den enkelte kommunes eget skattegrundlag med én fælles fremregningsprocent som i det nuværende statsgarantisystem, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

For kommuner, der baseret på det faktiske skattegrundlag og faktiske befolkningstal ville være berettiget til en højere afregning af skat og udligning end forskudsbeløbet, foretages en efterfølgende endelig afregning. Derimod vil kommunerne ikke få en negativ efterregulering i forhold til de udbetalte forskudsbeløb. Der vil således være garanti for kommuner med lav vækst, men efterregulering for kommuner med høj vækst, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

En sådan ordning vil indebære en forenkling af det nuværende dobbelte budgetteringssystem, hvor risikoen for tab for den enkelte kommune ved fejlskøn fjernes. Der vil fortsat være sikkerhed for kommuner med lav vækst og mulighed for bedre tid til at håndtere eksterne økonomiske chok. Skattebetalingen fra nye borgere i vækstkommuner vil som i dag tilfalde kommunen selv – dog i det foreslåede system med en forsinkelse på tre år.

I bestemmelsen foreslås, at indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter bestemmelser om fremskrivningsgrundlaget. Hjemlen skal navnlig bruges til at korrigere for regelændringer, der påvirker skattegrundlaget.

§ 7 i den kommunale indkomstskattelov er endvidere konsekvensændret som følge af afskaffelsen af amtskommunerne og forslaget om, at ejendomsværdiskatten fra 2007 skal tilfalde staten.

Til nr. 12

Reglerne i den gældende lovs § 9 om opkrævning af indkomstskat for personer, der er begrænset skattepligtige foreslås ophævet, således at det fulde provenu af de begrænset skattepligtiges indkomster tilfalder staten.

Efter de gældende regler tilfalder det kommunale skatteprovenu af de begrænset skattepligtige den kommune, hvor vedkommende sidst boede i Danmark.

Da ligningen ved strukturreformen er overgået til statsligt regi, og ligningen af de begrænset skatteplig-

F. t. l. vedr. kommunal indkomstskat

tige samles i et eller nogle få centre, og da der i mange tilfælde ikke er noget sammenfald mellem den provenumodtagende kommune og kommunen, hvor indkomsten optjenes, og fremover heller ikke til en kommunal ligningsmyndighed, foreslås, at hele skatteprovenuet af begrænset skattepligtiges indkomster tilfalder staten fra og med 2007.

Ifølge den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst vil en person, der bor i Danmark og arbejder i Sverige, som hovedregel blive beskattet i Sverige.

I artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003 (Øresundsafalen) er det aftalt, at Sverige skal betale et udligningsbeløb til Danmark svarende til den gennemsnitlige kommuneskat, som opkræves for primærkommunernes regning af lønindkomst for disse personer, hvis lønindkomsten mindst udgør et beløb svarende til 150.000 danske kr. for et skatteår. Provenuudvekslingsordningen er gensidig, dvs. at Danmark i den modsatte situation skal betale et udligningsbeløb til Sverige for personer, der bor i Sverige, og arbejder i Danmark, og som har en lønindkomst, som Danmark kan beskatte, på mindst 150.000 kr. i et skatteår.

Efter gældende regler tilfalder udligningsbeløbet fra Sverige den skattepligtiges bopælskommune. Det foreslås, at denne bestemmelse videreføres.

Det forudsættes, at beløbet indgår som en del af de månedlige afregninger til kommunerne efter § 15 og i opgørelsen af de kommunale indkomstskatter efter § 16.

Til nr. 13

Det foreslås, at reglerne om fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter forenkles således, at andelen fordeles i forhold til summen af de lønninger, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, også kaldet lønningsreglen.

Efter den gældende lov skal de kommunale andele af selskabsskatter fordeles mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse, den såkaldte regnskabsregel.

Hvis en del af nettoindtægten hidrører fra virksomhed i udlandet, anses denne del at falde i de berettigede kommuner i samme forhold som den del af nettoindtægten, der hidrører fra virksomhed her i landet.

Såfremt nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart kan udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og

overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, den såkaldte lønningsregel. Det er den udbetalte lønsum til ansatte i de andelsberettigede kommuner, som danner grundlag for fordelingen.

Lønningsreglen er desuden obligatorisk ved fordeling af selskabsskatten for banker og sparekasser.

Det fremgår af loven, at regnskabsreglen er lovens hovedregel, men i praksis anvendes lønningsreglen ved de fleste fordelinger.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen tilsikrer således, at reglerne forenkles derved, at lønningsreglen anvendes ved alle fordelinger.

Ligeledes forenkles fordelingsreglerne derved, at særreglerne for virksomheder, der vedrører fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, og forsikringsforetagender, ophæves.

Da selskabsskatten som følge af aftalen om en finansieringsreform fremover skal indgå i udligningen mellem kommunerne, bliver effekten af ophævelsen af særregler for fordeling af kommunale andele af selskabsskat af mindre betydning.

Med den foreslåede forenkling af reglerne for fordeling af kommunale andele af selskabsskatter, skabes der grundlag for eventuelt senere, når der foreligger tilstrækkeligt sikre statistiske oplysninger om lønninger m.v., at indføre mekanisk fordeling.

Det foreslås at ændre § 11, stk. 2, således, at såfremt lønningsreglen ikke er anvendelig, og der ikke mellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter Fordelingsnævnet, efter hvilke forhold fordelingen skal ske.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om, at alle fordelinger skal ske ved brug af lønningsreglen.

Det foreslås at ændre § 11, stk. 4, til § 11, stk. 3. Ændringen er af teknisk karakter.

Bestemmelsen i den nuværende § 11, stk. 4, foreslås ændret således, at henvisningen til lovens § 11, stk. 1-3 ændres til en henvisning til lovens § 11, stk. 1 og 2. Ændringen er af teknisk karakter.

Til nr. 16 og 19

Forslaget indebærer, at staten fremover ikke afregner ejendomsværdiskat til kommunerne. Forslaget er en konsekvens af, at ejendomsværdiskatten fra 2007 skal tilfalde staten.

Til nr. 17

Bestemmelserne om efterregulering af kommunal indkomstskat har hidtil stået i lov om kommunal indkomstskat, men foreslås overført til lov om kommunal udligning med henblik på at sikre koordinationen mel-

lem efterregulering af tilskud og udligning og efterregulering af indkomstskat til kommunerne. Forslaget indebærer, at der kun foretages efterregulering for de kommuner, hvor der samlet set er tale om en positiv efterregulering for den enkelte kommune, det vil sige hvor den samlede efterregulering af tilskuds- og udligningsbeløb og efterregulering af indkomstskat vil medføre en indtægt for kommunen.

Bestemmelserne om efterregulering af kirkeskatten foreslås – som efter gældende regler – efterreguleret på samme måde som den kommunale indkomstskat, det vil sige, der kan fremover kun blive tale om en positiv efterregulering af kirkeskatten for den enkelte kommune.

Det foreslås, at reglerne om statens afregning af en andel af aktieskatten over for kommuner og amtskommuner i den kommunale indkomstskattelovs § 16 b, stk. 5, bortfalder.

Den nuværende bestemmelse i § 16 b, stk. 4, om statens afregning af en andel af virksomhedsskatten foreslås opretholdt i den foreslåede § 16, stk. 3.

Til nr. 18

Som følge af ligningsopgavens overførsel til staten pr. 1. november 2005 foreslås sondringen mellem selvangiven og lignet indkomst ophævet, således at der fremover alene udlignes på den lignede indkomst. I forlængelse heraf ophæves den nuværende lovs § 16 a, stk. 1-3, vedrørende restafregning af ligningsprovenu.

Efter de gældende regler i indkomstskattelovens § 16 b foretages efterreguleringer for indkomstår op til 14 år tilbage i tiden. I forlængelse af ændringen af budgetteringen af indkomstskattegrundlaget foreslås det at afskaffe alle efterreguleringerne af indkomstskatten fra tidlige år. Afskaffelsen af disse efterreguleringer skal endvidere ses i lyset af, at efterreguleringerne – ligesom restancereglerne, der også foreslås afskaffet – navnlig har været begrundet i ligningsopgavens placering hos kommunerne.

Endvidere foreslås reglerne i den kommunale indkomstskattelovs § 16 b, stk. 5, og § 17 a om statens afregning af en andel af aktieskatten og statens afregning af den kommunale andel af afgifter af pensionsordninger m.v. over for kommuner, ophævet.

Til nr. 20

Reglerne i den gældende lovs § 17 a, om statens afregning af den kommunale andel af afgifter af pensionsordninger m.v. over for kommuner foreslås ophævet. § 17 a bestemmer, at de kommunale andele af pensionsafgifter m.v., der skal afregnes til kommunerne i et budgetår, vedrører indkomståret to år før bud-

getåret. Nærværende lovforslags § 3, stk. 3, indeholder en overgangsbestemmelse, der præciserer, at denne afregningsbestemmelse bortfalder som følge af at de kommunale andele af pensionsafgifter overgår til staten.

Til nr. 21

Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter. Reglerne i den gældende lovs § 17 d, er i nærværende lovforslag foreslået indsat som § 11, stk. 4 og 5.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2007. Ikrafttrædelse pr. denne dato indebærer, at der ikke i 2007 og følgende år vil blive foretaget efterreguleringer af kommunal indkomstskat og kirkeskat for indkomstårene til og med 2006. For nærmere beskrivelse heraf henvises til bemærkningerne til § 37 i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Til stk. 2

Det foreslås, at lovforslagets bestemmelser om den kommunale udskrivningsprocents fastsættelse og om det kommunale udskrivningsgrundlag, træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende. Baggrunden herfor er, at bestemmelsen skal gælde for budgetvedtagelsen vedrørende indkomståret 2007.

Til stk. 3

Det foreslås, at § 11 i lov om kommunal indkomstskat, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, finder anvendelse fra og med fordelingen af kommunale andele af selskabsskatter, der afregnes til kommunerne i 2008.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at reguleringen af fastsættelse af udskrivningsprocenten for skatteåret 2007 fastsættes efter § 1 i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007.

Til stk. 2

For 2008 foreslås en særlig regel for afrunding i forbindelse med fastsættelse af den kommunale udskrivningsprocent. Dette skal ses i sammenhæng med, at der for 2007 fastsættes en udskrivningsprocent med højest to decimaler, jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007.

For at undgå at overgangen fra to til én decimal i 2008 udløser en stigning i den gennemsnitlige kommunale skatteprocent i 2008 er der for dette år fastsat en særlig afrundingsregel.

Til stk. 3

Det foreslås, at kommunale andele af pensionsafgifter m.v., der er indbetalt før den 1. januar 2007, skal afregnes til staten.

Den gældende lovs § 17 a bestemmer, at de kommunale andele af pensionsafgifter m.v., der skal afregnes til kommunerne i et budgetår, vedrører indkomståret to år før budgetåret.

Med overgangsbestemmelsen præciseres, at denne afregningsbestemmelse bortfalder som følge af, at de kommunale andele af pensionsafgifter overgår til staten. Afregningen vedrører primært afgiftsbeløb vedrørende 2005 og 2006.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 199 af 24. marts 2003, som ændret ved § 6 i lov nr. 1386 af 20. december 2004, lov nr. 1430 af 22. december 2004, § 22 i lov nr. 386 af 27. maj 2005, § 6 i lov nr. 425 af 6. juni 2005, § 100 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 8 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og § 4 i lov nr. 549 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (Kildeskat)« til: »kildeskatteloven«.

§ 1. Pligt til at svare kommunal indkomstskat påhviler enhver person, der er indkomstskattepligtig til staten efter § 1, jf. §§ 3-5, i kildeskatteloven.

§ 1. Pligt til at svare kommunal indkomstskat påhviler enhver person, der er indkomstskattepligtig til staten efter § 1, jf. §§ 3-5, i lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (Kildeskat).

2. I § 1, stk. 2, ændres »loven om opkrævning af indkomstskat for personer m.v.« til: »kildeskatteloven«.

Stk. 2. Med hensyn til den kommunale skattepligts indtræden og ophør gælder reglerne om indtræden og ophør af indkomstskattepligt til staten, jf. afsnit II i loven om opkrævning af indkomstskat for personer m.v.

Stk. 2. Med hensyn til den kommunale skattepligts indtræden og ophør gælder reglerne om indtræden og ophør af indkomstskattepligt til staten, jf. afsnit II i kildeskatteloven.

Stk. 3. Skattepligtige personer svarer kommunal ejendomsværdiskat efter reglerne i lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

3. § 1, stk. 3, ophæves.

4. I § 2, stk. 1, 1. pkt., § 2, stk. 2, 1. pkt., § 2, stk. 6, 1. pkt., § 2, stk. 6, 2. pkt., § 2, stk. 7, 1. pkt., og § 3, 1. pkt., udgår: »og kommunal ejendomsværdiskat«.

Gældende formulering

§ 2. Skattepligtige personer svarer for kalenderåret kommunal indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat til den kommune (skattekommunen), hvor de har bopæl – i mangel af bopæl – har ophold den 5. september forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 2. Skattepligtige personer, der gør tjeneste eller varigt opholder sig om bord på skibe med hjemsted her i landet, og som hverken har bopæl eller ophold i nogen kommune den 5. september forud for det pågældende kalenderår, svarer kommunal indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat til den kommune, der på denne dato nærmest må betragtes som deres hjemstedskommune.

Stk. 6. Ved skattepligts indtræden i kalenderåret svarer skatteyderen kommunal indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat til den kommune, hvor han på tidspunktet for skattepligtens indtræden har den tilknytning, der er nævnt i denne paragraf. Indtræder skattepligten i tiden fra den 6. september til den 31. december, svares også den kommunale indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat for det følgende kalenderår til denne kommune.

Stk. 7. Er det ikke muligt efter foranstående bestemmelser at afgøre, til hvilken kommune en person skal svare kommunal indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat, svares skatten til den kommune, der nærmest må betragtes som den pågældendes hjemstedskommune. I tvivlstilfælde træffer indenrigs- og sundhedsministeren den endelige administrative afgørelse.

§ 3. Fraflytter en skatteyder skattekommunen, således at bopælen i denne kommune opgives, fordeler staten en andel af den kommunale indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat, der påhviler skatteyderen, til tilflytningskommunen.

Opnås der ikke enighed mellem kommunerne eller med skatteyderen om, hvilken kommune der skal anses for skattekommune, afgøres spørgsmålet af amtsrådet, såfremt kommunerne ligger inden for samme amtsrådeskreds, ellers af indenrigs- og sundhedsministeren.

Lovforslaget

§ 2. Skattepligtige personer svarer for kalenderåret kommunal indkomstskat til den kommune (skattekommunen), hvor de har bopæl – i mangel af bopæl – har ophold den 5. september forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 2. Skattepligtige personer, der gør tjeneste eller varigt opholder sig om bord på skibe med hjemsted her i landet, og som hverken har bopæl eller ophold i nogen kommune den 5. september forud for det pågældende kalenderår, svarer kommunal indkomstskat til den kommune, der på denne dato nærmest må betragtes som deres hjemstedskommune.

Stk. 6. Ved skattepligts indtræden i kalenderåret svarer skatteyderen kommunal indkomstskat til den kommune, hvor han på tidspunktet for skattepligtens indtræden har den tilknytning, der er nævnt i denne paragraf. Indtræder skattepligten i tiden fra den 6. september til den 31. december, svares også den kommunale indkomstskat for det følgende kalenderår til denne kommune.

Stk. 7. Er det ikke muligt efter foranstående bestemmelser at afgøre, til hvilken kommune en person skal svare kommunal indkomstskat, svares skatten til den kommune, der nærmest må betragtes som den pågældendes hjemstedskommune. I tvivlstilfælde træffer indenrigs- og sundhedsministeren den endelige administrative afgørelse.

§ 3. Fraflytter en skatteyder skattekommunen, således at bopælen i denne kommune opgives, fordeler staten en andel af den kommunale indkomstskat, der påhviler skatteyderen, til tilflytningskommunen.

5. § 2, stk. 3, 4. pkt., affattes således:

Opnås der ikke enighed mellem kommunerne eller med skatteyderen om, hvilken kommune der skal anses for skattekommune, afgøres spørgsmålet af told- og skatteforvaltningen.

Gældende formulering

Stk. 4. En skattepligtig person, der er omfattet af § 1, nr. 4, i lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskat), svarer for det eller de kalenderår, der følger efter udrejsen, i stedet for sædvanlig kommunal indkomstskat et skattebeløb, der fastsættes på grundlag af de regler, der gælder for beregningen af kommunal indkomstskat i Københavns Kommune. Hvis den pågældende er medlem af folkekirken, indgår også de regler, der gælder for beregningen af kirkelige afgifter i Københavns Kommune, i fastsættelsen af skattebeløbet, jf. dog stk. 5. Skattebeløbet tilfalder statskassen, idet der dog for det kalenderår, i hvilket tilbageflytning her til landet måtte finde sted, sker fordeling af skattebeløbet efter reglerne i nærværende lovs § 3. Såfremt tilbageflytning finder sted efter den 5. september, svares den kommunale indkomstskat for det følgende kalenderår til den kommune, hvor skatteyderen på tidspunktet for tilbageflytningen har den i § 2 nævnte tilknytning.

Skal Københavns, Frederiksberg eller Bornholms Kommune afgive en andel, afgives kun 60 pct. af andelen.

§ 6. Kommunal indkomstskat svares med en udskrivningsprocent, der fastsættes af kommunalbestyrelsen for det pågældende kalenderår, og som skal angive forholdet mellem på den ene side de beløb, der skal udskrives som kommunal indkomstskat, og på den anden side summen af de forventede skattepligtige indkomster reduceret med de beløb, hvoraf de i § 5, stk. 1, 2. pkt., nævnte nedsættelser skal beregnes (udskrivningsgrundlag). Fremkommer der ved beregningen af udskrivningsprocenten flere decimaler, forhøjes den første med 1, og de øvrige bortkastes.

Lovforslaget

6. I § 2, stk. 4, 1. pkt., ændres »lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskat)« til: »kildeskatteloven«.

Stk. 4. En skattepligtig person, der er omfattet af § 1, nr. 4, i kildeskatteloven, svarer for det eller de kalenderår, der følger efter udrejsen, i stedet for sædvanlig kommunal indkomstskat et skattebeløb, der fastsættes på grundlag af de regler, der gælder for beregningen af kommunal indkomstskat i Københavns Kommune. Hvis den pågældende er medlem af folkekirken, indgår også de regler, der gælder for beregningen af kirkeskat i Københavns Kommune, i fastsættelsen af skattebeløbet, jf. dog stk. 5. Skattebeløbet tilfalder statskassen, idet der dog for det kalenderår, i hvilket tilbageflytning her til landet måtte finde sted, sker fordeling af skattebeløbet efter reglerne i nærværende lovs § 3. Såfremt tilbageflytning finder sted efter den 5. september, svares den kommunale indkomstskat for det følgende kalenderår til den kommune, hvor skatteyderen på tidspunktet for tilbageflytningen har den i § 2 nævnte tilknytning.

7. Overalt i loven ændres »kirkelige afgifter« til: »kirkeskat«.

8. § 3, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

9. § 6 affattes således:

§ 6. Kommunal indkomstskat svares med en udskrivningsprocent, der fastsættes af kommunalbestyrelsen for det pågældende kalenderår, og som skal angive forholdet mellem på den ene side de beløb, der skal udskrives som kommunal indkomstskat, og på den anden side kommunens skønnede udskrivningsgrundlag, som udmeldt af indenrigs- og sundhedsministeren. Fremkommer der ved beregningen af udskrivningsprocenten flere decimaler, forhøjes den første med 1, og de øvrige bortkastes.

Gældende formulering

6 a. For budgetåret 2006 fastsættes den enkelte kommunes udskrivningsprocent efter bestemmelserne i stk. 2 og 3 uanset bestemmelsen i § 6.

Stk. 2. For de kommuner, der for budgetåret 2007 ikke indgår i en kommunesammenlægning, kan udskrivningsprocenten for 2006 højst fastsættes til det samme som for 2005.

Stk. 3. For de kommuner, der fra og med budgetåret 2007 indgår i en kommunesammenlægning, fastsættes udskrivningsprocenten i de enkelte kommuner for 2006 til

- 1) den samme som for 2005 eller
- 2) en procent, som de kommuner, der indgår i sammenlægningen, har aftalt indbyrdes. Det er en forudsætning, at det samlede indkomstskatteprovenu for de kommuner, der indgår i den pågældende kommunesammenlægning, skal svare til proventuet ved uændrede udskrivningsprocenter i forhold til 2005. Den pågældende aftale skal godkendes af Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Kommunerne skal indsende ansøgning herom til Indenrigs- og Sundhedsministeriet senest den 1. september 2005.

§ 7 a. For budgetåret 2006 kan kommunalbestyrelsens eget skøn over kommunens udskrivningsgrundlag, jf. § 7, stk. 1, højst udgøre et af indenrigs- og sundhedsministeren fastsat beløb.

Stk. 2. Det højeste beløb for den enkelte kommunes budgetterede udskrivningsgrundlag for 2006, jf. stk. 1, beregnes som en procentvis fremskrivning af kommunens faktisk opgjorte udskrivningsgrundlag for 2003 opgjort på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj 2005.

Stk. 3. For de kommuner, hvor væksten i kommunens udskrivningsgrundlag opgjort eksklusivt aktieindkomster i perioden 2000-2003 har været lavere end landsgennemsnittet, anvendes den fremskrivningsprocent for udskrivningsgrundlaget, der fastsættes i henhold til § 7, stk. 2.

Lovforslaget

10. §§ 6a og 7 a ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. For de kommuner, hvor væksten i kommunens udskrivningsgrundlag opgjort eksklusivt aktieindkomster i perioden 2000-2003 har været højere end landsgennemsnittet, anvendes den fremskrivningsprocent for udskrivningsgrundlaget, der fastsættes i henhold til § 7, stk. 2, forhøjet med et tillæg. Tillægget opgøres som det antal procentpoint, som væksten i kommunens udskrivningsgrundlag opgjort eksklusivt aktieindkomster i perioden 2000-2003 overstiger landsgennemsnittet med.

§ 7. Kommunalbestyrelsen kan enten selv skønne over udskrivningsgrundlaget og kommunal ejendomsværdiskat eller anvende et af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldt udskrivningsgrundlag og skøn over ejendomsværdiskat.

Stk. 2. Det af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldte udskrivningsgrundlag vedrører de selvangivne indkomster uden hensyn til senere ligningsmæssige ændringer. Det udmeldte udskrivningsgrundlag fastsættes ud fra en opgørelse af kommunens udskrivningsgrundlag for året 2 år forud for beregningsåret reguleret med en fremskrivningsprocent for udviklingen i det kommunale udskrivningsgrundlag. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter bestemmelser om fremskrivningsgrundlaget for henholdsvis kommunernes og amtskommunernes udskrivningsgrundlag samt grundlag for opgørelse af skøn over kommunal ejendomsværdiskat. Indenrigs- og sundhedsministeren giver meddelelse om de udmeldte udskrivningsgrundlag og skøn over kommunal ejendomsværdiskat senest den 1. juli i året forud for det indkomstår, de vedrører. Fremskrivningsprocenterne for kommunernes henholdsvis amtskommunernes udskrivningsgrundlag og for skøn over kommunal ejendomsværdiskat fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Stk. 3. For kommuner, der selv har skønnet over udskrivningsgrundlaget og kommunal ejendomsværdiskat, foretages afregning efter §§ 15, 16 og 16 b.

11. § 7, affattes således:

§ 7. Kommunalbestyrelsen anvender ved budgetteringen det af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldte skøn over udskrivningsgrundlag. Til opgørelse af kirkeskat anvender kommunalbestyrelsen et af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldt skøn over udskrivningsgrundlag vedrørende kirkeskat.

Stk. 2. De af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldte skøn over udskrivningsgrundlag fastsættes ud fra en opgørelse af kommunens udskrivningsgrundlag henholdsvis udskrivningsgrundlag vedrørende kirkeskat for året 2 år forud for beregningsåret reguleret med en fremskrivningsprocent for udviklingen i det kommunale udskrivningsgrundlag.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om fremskrivningsgrundlaget for kommunernes udskrivningsgrundlag og udskrivningsgrundlag vedrørende kirkeskat

Gældende formulering

Stk. 4. For kommuner, der har anvendt det af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldte udskrivningsgrundlag og skøn over kommunal ejendomsværdiskat, foretages afregning efter § 15 samt §§ 16 a og 16 b.

§ 9. Personer, der omfattes af § 2, stk. 1, nr. 1, 2, 4, 5, 7 og 9-29, i loven om opkrævning af indkomstskat for personer m.v., er pligtige at svare kommunal indkomstskat af samme indkomst, hvoraf der svares indkomstskat til staten. Tilsvarende gælder for personer, der oppebærer anden indkomst omfattet af lovens § 2 eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2, forudsat at personen vælger beskatning efter kildeskattelovens afsnit I A. Det samme gælder for personer, der omfattes af § 2, stk. 2, i nævnte lov, i det omfang de ikke beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk. I tilfælde, hvor der i medfør af personskattelovens § 10, stk. 5, skal ske nedsættelse af de beregnede skatter under anvendelse af personfradrag, nedsættes den kommunale indkomstskat under anvendelse af samme personfradrag. Skatten svares med den gennemsnitlige samlede kommunale og amtskommunale udskrivningsprocent for det pågældende kalenderår nedrundet til nærmeste hele procent. Skatten tilfalder den kommune, der skal foretage slutligingen for de pågældende personer, jf. dog stk. 2.

Lovforslaget

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren giver meddelelse om de udmeldte skøn over udskrivningsgrundlag senest den 1. juli i året forud for det indkomstår, de vedrører.

Stk. 5. Fremskrivningsprocenten for kommunernes udskrivningsgrundlag fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Stk. 6. For kommunerne foretages afregning af kommunal indkomstskat og kirkeskat efter §§ 15 og 16.

12. § 9 affattes således:

§ 9. Udligningsbeløb, som Danmark modtager fra Sverige efter artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003, for fysiske personer, der er hjemmehørende i Danmark, og som erhverver indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold i Sverige, skal tilfalde den skattepligtiges skattekommune.

Gældende formulering

Stk. 2. For begrænset skattepligtige, der er hjemmehørende i Sverige, skal et beløb svarende til det udligningsbeløb, der skal betales til Sverige efter artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003, ikke tilfalde slutligningskommunen. Tilsvarende gælder for personer, som omfattes af kildeskattelovens § 1, og som anses for hjemmehørende i Sverige efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten, hvorved skatten ikke tilfalder den pågældendes skattekommune.

Stk. 3. Udligningsbeløb, som Danmark modtager fra Sverige efter artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003, skal tilfalde den skattepligtiges skattekommune.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren de nærmere regler for statskassens afregning med kommunerne af de dem i henhold til nærværende paragraf tilkommende beløb.

§ 11. Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m.v. mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse. Hvis en del af nettoindtægten hidrører fra virksomhed i udlandet, anses denne del at falde i de berettigede kommuner i samme forhold som den del af nettoindtægten, der hidrører fra virksomhed her i landet.

Lovforslaget

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren de nærmere regler for statskassens afregning med kommunerne af de dem i henhold til nærværende paragraf tilkommende beløb.

13. § 11 affattes således:

§ 11. Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles, medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale, den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m.v. mellem kommunerne i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.

Gældende formulering

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer. Nettoindtægten for banker og sparekasser fordeles i alle tilfælde mellem de berettigede kommuner efter lønningsreglen i I. punktum, medmindre kommunerne træffer anden aftale. Vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten.

Stk. 3. Dersom ingen af de nævnte fordelingsregler er anvendelige, og der ikke imellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter fordelingsnævnet, jf. § 12 a, i hvilket forhold nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte kommuner.

Stk. 4. Beløb på mindre end 3.000 kr., der efter stk. 1-3 tilkommer en kommune som andel af den kommunale andel af indkomstskatten efter § 10, stk. 2, afregnes dog ikke. Sådanne beløb tilfalder ubeskåret den kommune, der er nævnt i § 12, stk. 1. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20, dog således, at det regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 1.000.

Lovforslaget

Stk. 2. Dersom den i § 11, stk. 1, nævnte fordelingsregel ikke er anvendelig, og der ikke mellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter Fordelingsnævnet, jf. § 12 a, efter hvilke forhold fordelingen skal ske.

Stk. 3. Beløb på mindre end 3.000 kr., der efter stk. 1 og 2 tilkommer en kommune som andel af den kommunale andel af indkomstskatten efter § 10, stk. 2, afregnes dog ikke. Sådanne beløb tilfalder ubeskåret den kommune, der er nævnt i § 12, stk. 1. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20, dog således, at det regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 1.000.

Stk. 4. Staten udbetaler i et budgetår til den enkelte kommune den kommunale andel af skat af aktieselskaber m.v. efter selskabsskatteloven og af fonde efter fondsbeskatningsloven vedrørende indkomståret tre år før budgetåret samt reguleringer vedrørende tidligere indkomstår.

Stk. 5. Det i stk. 4 nævnte beløb afregnes med en tolvtedel i hver måned i budgetåret.

14. Overalt i loven ændres »de kirkelige afgifter« til: »kirkeskat«.

15. I § 14 ændres »loven om opkrævning af indkomstskat for personer m.v.« til: »kildeskatteloven«.

Gældende formulering

§ 14. For opkrævning af kommunal indkomstskat af personer samt af de kirkelige afgifter gælder de i loven om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. indeholdte bestemmelser.

§ 15. Staten udbetaler til den enkelte kommune ved begyndelsen af hver måned et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen vedtagne årsbudget udgør dens indtægt ved indkomstskat, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter af personer.

§ 16. For kommuner, der selv har skønnet over udskrivningsgrundlaget og kommunal ejendomsværdiskat, foretages regulering efter reglerne i stk. 2 og 3.

Lovforslaget

§ 14. For opkrævning af kommunal indkomstskat af personer samt af kirkeskat gælder de i kildeskatteloven indeholdte bestemmelser.

16. § 15 affattes således:

§ 15. Staten udbetaler til den enkelte kommune ved begyndelsen af hver måned et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og kirkeskat. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen vedtagne årsbudget udgør dens indtægt ved indkomstskat og kirkeskat af personer.

17. § 16 affattes således:

§ 16. For hver kommune foretages en opgørelse af de kommunale indkomstskatter pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Efterreguleringsbeløbet for kommunal indkomstskat opgøres som de kommunale indkomstskatter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse eller af andre grunde, dog ikke uerholdelighed, er ført i tilgang eller til afgang fratrukket summen af de månedlige beløb for kommuneskat, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår. Eventuel afregning af efterreguleringsbeløb sker i overensstemmelse med § 24 i lov om kommunal udlicning og generelle tilskud til kommuner.

Gældende formulering

Stk. 2. Udgør de kommunale indkomstskatter, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang, et større beløb end summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, udbetaler statskassen forskelsbeløbet til kommunen i året 3 år efter dette kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet med tillæg af efterreguleringsbeløb i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen for det pågældende kalenderår, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet inklusive de nævnte efterreguleringsbeløb med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli året forud for kalenderåret. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt tillæg udbetales med en tredjedel hver den 1. i månederne januar, februar og marts.

Lovforslaget

Stk. 2. For hver kommune foretages en opgørelse af kirkeskatten pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Efterreguleringsbeløbet for kirkeskat opgøres som kirkeskatten, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse eller af andre grunde, dog ikke uerholdelighed, er ført i tilgang eller til afgang fratrukket summen af de månedlige beløb for kirkeskat, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår. Hvis summen af en kommunes efterreguleringsbeløb er positivt, afregnes efterreguleringsbeløbene med kommunen. Hvis summen af en kommunes efterreguleringsbeløb er negativt, afregnes efterreguleringsbeløbene ikke med kommunen. Eventuel afregning af efterreguleringsbeløb sker med en tredjedel hver den 1. i månederne januar, februar og marts i året 3 år efter kalenderåret.

Gældende formulering

Stk. 3. Udgør de kommunale indkomstskatter, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang, et mindre beløb end summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, modregnes forskelsbeløbet over for kommunen i året 3 år efter det pågældende kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet med tillæg af efterreguleringsbeløb i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen for det pågældende kalenderår, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet inklusive de nævnte efterreguleringsbeløb med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli i året forud for det pågældende kalenderår tillagt 8 pct. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt tillæg modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne januar, februar og marts. En kommune kan nedsætte det udbetalte forskudsbeløb vedrørende kommunal indkomstskat, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter ved senest den 1. december i det pågældende kalenderår til statskassen at indbetale et beløb, der fragår ved beregning af forskelsbeløbet efter 1. pkt.

§ 16 a. For kommuner, der har anvendt det af indenrigs- og sundhedsministeren udmeldte udskrivningsgrundlag og skøn over kommunal ejendomsværdiskat, jf. § 7, foretages regulering efter reglerne i stk. 2 og 3.

Lovforslaget

Stk. 3. Staten afregner som led i afregningen efter § 15 og nærværende bestemmelse over for kommunen en andel af virksomhedsskatten efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 2, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkeskat af den del af virksomhedernes overskud, hvoraf der skal betales virksomhedsskat. Dette gælder, uanset om virksomhedsskatteprocenten er lavere end udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkeskat. Ved afregningen af slutskatten skal kommunen betale staten et beløb, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkeskat af beregningsgrundlaget for den virksomhedsskat, der efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 3, og § 13, stk. 1, fradrages i de skattepligtiges slutskatter. 1. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse på konjunkturudligningsskat efter virksomhedsskatteovens § 22 b og indkomstudligning efter virksomhedsskatteovens § 22 d. Reglerne i 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse på beløb, der anses for indbetalt acontoskat efter afskrivningslovens § 40 C, stk. 7-9.«

18. §§ 16 a og 16 b ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. I året 3 år efter kalenderåret afregnes et beløb, der udgør forskellen mellem den kommunale indkomstskat og de kirkelige afgifter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der følger af ændringer i skatteansættelser, og den beregnede skat af de selvangivne indkomster, jf. § 7, stk. 2, 1. pkt., for kalenderåret, fratrukket eventuelle forskudsbeløb efter stk. 3. Dette forskelsbeløb tillægges eller fratrækkes beløb, der er registreret vedrørende bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller beløb, der af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang. Beløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Beløbet tillægges henholdsvis modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne januar, februar og marts.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan forlange i kalenderåret at få udbetalt et beløb til foreløbig dækning af ligningsprovenuets, jf. stk. 2. Beløbet udbetales sammen med beløb efter § 15, men medgår ikke i beregningen af udskrivningsprocenten, jf. § 6. Beløbet kan højst udgøre 1 procent af beløb efter § 15.

§ 16 b. Efter reglerne i stk. 2-7 foretages der regulering og afregning for alle kommuner.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. På grundlag af en opgørelse foretaget hvert år pr. 1. maj sker der igen afregning af kommunale indkomstskatter, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter, ligeledes beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelserne, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang siden 1. maj året før. De nævnte skattebeløb afregnes med et tillæg af 6 pct. for hvert år, der er forløbet efter den 1. maj i det år, hvori slutskatten beregnes. Skattebeløbene inklusive tillæg afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne januar, februar og marts i det følgende år. Medfører afgangsførelsen ved bevillingsmæssig eftergivelse eller uerholdelighed af skattebeløb for år, hvortil der er overført restskat m.v., efter § 61, stk. 3, i kildeskatteloven, at der foreligger udækkede beløb af en sådan restskat m.v., bærer den eller de kommuner, der er berettiget til kommunal indkomstskat, kommunal ejendomsværdiskat for det år, hvortil restskatten m.v. er overført, en forholdsmæssig andel af tabet.

Bilag til f. t. l. vedr. kommunal indkomstskat

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Kommunale indkomstskatter, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter, der endnu ikke er inddrevet den 1. maj i det tredje år efter det indkomstår, skatterne vedrører, afregnes i det fjerde år efter det indkomstår, skatterne vedrører. Beløbene modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne januar, februar og marts i dette år. Reglerne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, når der inden den 1. maj efter reglerne i §§ 73 B og C i kildeskatteloven er bevilget henstand på grund af skyldnerens økonomiske forhold, eller der efter skatteforvaltningslovens § 44 er bevilget henstand i forbindelse med klage over skatteansættelser, eller når inddrivelsesmyndigheden har bevilget henstand af længere varighed. Endvidere finder 1. pkt. ikke anvendelse, hvis skyldnerens bo inden den 1. maj er taget under konkursbehandling, eller hvis boet efter skyldneren er taget under offentligt skifte. Reglerne i 3. og 4. pkt. finder kun anvendelse i det omfang skyldnerens restance for indkomståret overstiger et grundbeløb på 22.000 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Kommunale indkomstskatter, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter omfattes af 3. og 4. pkt. opgøres pr. førstkommende 1. maj, efter at den bevilgede henstand er udløbet eller bobehandlingen er afsluttet, og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne januar, februar og marts i det følgende år. Told- og skatteforvaltningen kan for enkeltstående restancer aftale med en kommune, at der ikke skal ske afregning efter reglerne i 1. pkt. Sådanne aftaler kan indgås, hvor det beløb, der skyldes, er meget betydeligt, en afregning af beløbet efter 1. pkt. vil have væsentlig betydning for den berørte kommunes likviditet og økonomi i øvrigt, beløbet på grund af særlige omstændigheder ikke kan inddrives for nærværende, samt at der er udsigt til, at beløbet på længere sigt kan inddrives. Det skal i aftalen fastsættes, hvor længe den løber, og det omhandlede beløb skal indgå i opgørelsen pr. førstkommende 1. maj efter det således aftalte udløbstidspunkt og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne januar, februar og marts i det følgende år.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Staten afregner som led i afregningen efter §§ 15, 16 og 16 a over for kommunen en andel af virksomhedsskatten efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af virksomhedernes overskud, hvoraf der skal betales virksomhedsskat. Dette gælder, uanset at virksomhedsskatteprocenten er lavere end udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Ved afregningen af slutskatten skal kommunen betale staten et beløb, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af beregningsgrundlaget for den virksomhedsskat, der efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, og § 13, stk. 1, fradrages i de skattepligtiges slutskatter. 1. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse på konjunkturudligningsskat efter virksomhedsskattelovens § 22 b og indkomstudligning efter virksomhedsskattelovens § 22 d. Reglerne i 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse på beløb, der anses for indbetalt acontoskat efter afskrivningslovens § 40 C, stk. 7-9.

Stk. 5. Staten afregner som led i afregningen efter §§ 15, 16 og 16 a over for kommunerne en andel af skat af aktieindkomst. Andelen beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af aktieindkomsten, der overstiger beløbsgrænsen i personskattelovens § 8 a, stk. 2.

Stk. 6. Afregning efter stk. 2-5 for et givet kalenderår foretages sidste gang i det år, der ligger 14 år efter kalenderåret.

Stk. 7. Afregning efter stk. 2 og 3 omfatter ikke beløb, der fremkommer til afregning som følge af, at staten helt eller delvis får medhold ved domstolene i sagerne om de såkaldte 10-mands-projekter, og at skattekrav, hvormed der er givet henstand under sagernes behandling i klagesystemet, må afgangsføres som uerholdelige. Det samme gælder beløb, der fremkommer til afregning som følge af, at staten helt eller delvis ikke får medhold ved domstolene i sagerne om disse 10-mands-projekter.

Gældende formulering

§ 17. Med hensyn til virkningerne af urigtig selvangivelse, pligten til rettidig indbetaling af kommunal indkomstskat, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter uanset klage over eller indsigelse imod indkomstansættelsen af skatte- og afgiftsbeløb, ydelse af rentegodtgørelse m.v. finder reglerne i statskattelovgivningen tilsvarende anvendelse.

§ 17 a. Staten udbetaler i et budgetår til den enkelte kommune den kommunale andel af afgifter af pensionsordninger m.v., hvoraf kommunerne modtager en andel i henhold til lov om beskattning af pensionsordninger m.v., vedrørende indkomståret to år før budgetåret samt reguleringer vedrørende tidligere indkomstår.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte beløb afregnes med en tolvtedel i hver måned i budgetåret.

§ 17 d. Staten udbetaler i et budgetår til den enkelte kommune den kommunale andel af skat af aktieselskaber m.v. efter selskabsskatteloven og af fonde efter fondsbeskatningsloven vedrørende indkomståret tre år før budgetåret samt reguleringer vedrørende tidligere indkomstår.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte beløb afregnes med en tolvtedel i hver måned i budgetåret.

Lovforslaget

19. I § 17 udgår: », kommunal ejendomsværdiskat«.

§ 17. Med hensyn til virkningerne af urigtig selvangivelse, pligten til rettidig indbetaling af kommunal indkomstskat og kirkeskat uanset klage over eller indsigelse imod indkomstansættelsen af skatte- og afgiftsbeløb, ydelse af rentegodtgørelse m.v. finder reglerne i statskattelovgivningen tilsvarende anvendelse.

20. § 17 a ophæves.

21. § 17 d ophæves.

Til lovforslag nr. 190. Skriftlig fremsættelse (29. marts 2006)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat (Omlægninger og forenklinger i indkomstskattereglerne som led i udmøntningen af aftalen om en kommunal finansieringsreform)

(Lovforslag nr. L 190).

Det foreliggende lovforslag indgår i udmøntningen af aftalen af 27. februar 2006 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform.

Med aftalen indføres et nyt finansieringssystem for kommunerne, som er tilpasset kommunernes situation efter kommunalreformen.

Lovforslaget indebærer, at der sker en forenkling af reglerne om kommunernes budgettering af deres indkomstskattegrundlag, da det foreslås, at alle kommuner fremover forskudsbudgetterer på samme grundlag. Alle kommuner, der baseret på det faktiske skattegrundlag ville få et netto-provenu efter udligning, der overstiger forskudsafregningen, vil få udbetalt det overskydende provenu. For lavvækstkommuner vil der imidlertid som i dag være en garanti, sådan at de kan beholde det forskudsbudgetterede provenu uden

efterregulering. I forlængelse heraf foreslås det at afskaffe alle efterreguleringer af indkomstskatten fra tidligere år. Derudover foreslås det at ophæve sondringen mellem selvangiven og lignet indkomst, således at der fremover udlignes på den lignede indkomst.

Lovforslaget indebærer videre, at ejendoms-værdiskat, skat af aktieindkomst og pensionsafgifter overgår til staten, ligesom det foreslås, at det fulde provenu af de begrænset skattepligtige indkomster tilfalder staten.

Endvidere indeholder lovforslaget bestemmelser til forenkling af reglerne for fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter. Således vil alle kommunale andele af selskabsskatter fremover skulle fordeles efter den såkaldte løn-ningsregel.

Jeg skal endelig gøre opmærksom på, at lovforslaget – bortset fra mindre lovtekniske justeringer – fremsættes uændret i forhold til det forslag, der har været udsendt i høring. Partierne bag aftalen om finansieringsreformen vil drøfte, hvorvidt de høringssvar, der er indkommet, giver anledning til initiativer, herunder evt. at fremsætte ændringsforslag.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i Det Høje Ting.